

Washington, D.C., 1975 Jan. 28.

Varga Imréné Urnő
Magyarok Világszövetsége
Budapest.

Drága Jolika:

Mindnyájunk, de különösen Mancsi nevében hálás köszönetünket fejezzük ki a küldött remek bélyeges naptárért, amit Mancsi azonnal boldogan vett birtokába és nagyon meleg köszönetét küldte érte. Értékes gyűjteménye valóban lényegesen gazdagodott általa.

Reméljük, megkapta a két hölgy küldeményét, ami csekély jele akar lenni annak a soha el nem muló hálának, amit tömérdék szivességéért és jó szívének bizonyosságaiért érzünk.

Engedje meg, hogy megkérjem még egy kis szivességre: legyen olyan kedves megmondani Vértés Jánosné kedves kollegájának, hogy semmi kifogásom nincs az ellen, ha címetet közli azokkal, akik érdeklődnek iránta.

Életünk csendesesen folydogál, nagyon jól minden tekintetben, de a nagy baj, feleségem artritikus bántalma és hallásának fokozatos leromlása igen aggaszt bennünket. Dehát az ilyesmi az öregséggel jár és még mindig jobb megöregedni, mint nem.

En állandóan dolgozom és gyarapítom gyűjteményemet. A munka nem könnyű sok időbe és fáradságba, sőt némi pénzbe is kerül, de nagyon élvezem, mert ez tartja bennem a lelket. Szerencsére pihenni is van elég alkalmam, ami megakadályozza azt, hogy a munkát tulságba vigyem és ezen a réven bajba kerüljek -- ,amint jó régen egyszer megtörtént velem, amikor letörttem, de szerencsére sikerült hamar kilábolni belőle.

Kezét csókolom drága Jolika, abban a reményben, hogy valamikor talán ITT találkozhatunk.

Őszinte és mély tisztelettel és üdvözlettel az egész Vasváry familia részéről, igaz hive

Vasváry Ödön

